

A Huineng,
v Číně, Lu Chu Huineng,
šestý Patriarcha,
Zen Patriarcha z Číny,
neměl také nic.
Chodil
na dřevo, posekal ho,
aby ho prodal,
a postaral se o svou matku.
A protože se tak moc
chtěl učit,
někdo, pravděpodobně,
nějaký zasvěcený bratr
mu pomohl a řekl,
že se postará o jeho matku,
ať si o ní
nedělá starosti.
A pak mu dal
peníze,
vše,
aby měl prostředky,
a mohl jít najít Mistra.
Protože dříve to
byla tak dlouhá cesta,
dlouhá cesta dostat se
do Číny.
Na koni,
oslu nebo pěšky.
Byl z Vietnamu,
ale ostatně
Číňané, Vietnamci,
to je stejné.
Byl také
velice chudý.
Stal se osvíceným,
stal se
šestým patriarchou
Zen Buddhismu
v tom čase.
A Bodhidharma byl
princ.
A odmítl
být princem
a stal se mnichem.
Takže to, co myslím, je,
že osvícení nezávisí
na majetku, pozici
nebo chudobě.
Máme všechno.
Shakyamuni Buddha

byl také princ.
Vidíte, co myslím?
Ježíš Kristus
byl tesař.
Vidíte, co myslím?
A všichni svatí
v křesťanství,
dvanáct apoštolů,
prvních dvanáct apoštolů,
byli rybáři.
Neexistuje pozice,
profese nebo bohatství,
nic, co by mohlo
předpovědět budoucnost
osvícené osoby.
Když přijde čas,
prostě se jen vzdá
všeho
a stane se
osvíceným.
„Po čase kamarád
jeho otce uslyšel
o jeho novém příbytku
a přišel na návštěvu,
přitahován úctou
k jeho ctnostem.
Po sdělení si
obvyklých přátelských
frází ohledně zdraví,
návštěvník řekl asketovi
o své náklonnosti k jeho otci
a poté
následovala přirozeně
dlouhá konverzace,
během které řekl přítel
s velkým zaujetím
toto:
„Není snad možné, že Vaše
Ctihodnost konala
příliš impulzivně,
když se odtrhla od světa
v tak mladém věku,
nehledíc na potřeby
své rodiny
ani na důležitost
pokračování svého života?
Čeho si myslíte, že
dosáhnete zde, v lese?
Můžete vést ctnostný
život ve svém domě

stejně snadno
jako v divočině.
Proč jste si vybral
takový těžký život,
usilujíc o takovou
chudobu?
Musíte zde žít z
almužny od druhých,
kteří si o vás myslí,
že jste pouhý žebrák,
pokrytý cáry,
odvrhnutý přáteli
a příbuznými.
Schováváte se zde
uprostřed lesa.
Dokonce oči vašich
nepřátel by se zalily slzami,
vidět vás v takovém stavu.““
Myslel tím velice
žalostný stav.
Pokračoval:
„Vraťte se domů
Opravdu nepotřebujete
takovou bídu.
Tam budete moci naplnit
oboje, vaše duchovní
i rodinné povinnosti.
Budete moci mít
dobrého syna.
Nakonec, když se chudý
může cítit dobře
ve své ubohé chatrči,
o kolik více pohodlí
je možné najít
v bohaté residenci
třpytící se
luxusem?“
Zní to dobře.
„Ale mysl Bodhisattvy
byla vyčištěná
sladkou
a uklidňující ambrózií
nepřipoutanosti.
Ve svém srdci znal příliš
dobře rozdíly
mezi životem
majitele domu
a životem askety.“
Je to opravdu tak,
také to vím.

Stále s touhou vzpomínám
na dny, kdy jsem byla
svobodná. Více svobodná
než jsem teď.
Cítím nostalgii
po těch dnech,
Kdy jsem se nemusela
starat o nic.
„Ve svém srdci znal příliš
dobře rozdíly mezi
životem
majitele domu
a životem askety.
A možnost
užívat si
světská potěšení
ho nepřitahovala,
stejně jako hojné jídlo
působí na ty,
co jsou nasyceni.“
Jako když je někdo
už plný a vy stále mluvíte
o dobrém jídle.
Znamená to, že vám to už
nic nepřináší.
Možná jste ještě nejedli
tak dobré jídlo
a jíte jenom něco
jako sendvič nebo tak,
ale jste plní.
A labužnická večeře
vám nechutná
a vlastně nemáte
zájem.
Když už jste jednou plní,
nechcete už
více jíst.
„Takže řekl návštěvníkovi:
,To, co jste řekl.
bylo řečeno
s upřímností,
a proto mě to
nerozčílilo.‘
Odpověděl:
,Přesto však,
prosím vás, abyste
nemluvil o pohodlí,
když mluvíte o někom.
kdo žije v tomto světě.
Vlastnit dům

je jako být ve vězení,
a nezáleží na tom,
zda bohatý či chudý,
takovýto život je plný bolesti
Vidíte bohaté zápasit,
aby ochránili své bohatství
a chudé bojující,
aby ho získali.“
Všichni bojují, to je pravda.
„Neexistuje žádné pohodlí
ani pro bohaté ani pro chudé,
jenom nezdravé touhy.
Je pravda,
že bohatý může
dodržovat příkázání,
ale je to mnohem obtížnější
s tímto břemenem.
Život movitého člověka
je svázaný pozornostmi,
které jsou velice
vzdálené od Dharmy.“
To je pravda.
Je to tak.
Je to pravda.
„Život movitého člověka
je svázaný pozornostmi,
které jsou velice
vzdálené od Dharmy“,
znamená od pravého učení.
Pravé praktikování
pro dosažení duchovnosti,
oni tomu říkají Dharma.
Dharma není pouze
učení.
Je to praktikování
učení,
pravého učení.
„... je třeba velké
dávky pozornosti.
Se zřetelem na toto,
jak se může bohatý člověk
vyhnout lhaní,
zraňování druhých,
stresování ostatních
lidí?
Bohatý je lákán
potěšením, a ač je to
nemožné, snaží se ho
udržet.
Proto když zasvětíte svůj

život Dharmě, nesmíte svou
pozornost používat
jako bohatí.
Když jste přitahováni
domáckým životem,
jak můžete
dosáhnout Dharmy?“
Je to tak.
Když máte velký
dům, občas,
lidi, kteří...
stýkáte se s lidmi
celý den, zvláště lidé
ve vaší domácnosti
stále vám něco říkají
a potom v noci,
když si sednete
k meditaci,
stále se vám to honí v hlavě,
pořád dokola.
Pokračoval:
„Cesta Dharmy
je
tichá.
Cesta vlastnictví je
o obchodu
a rozptylování.
Život vlastníka
je opakem
k Dharmě.
Kdo z těch, kterým
jde skutečně o sebe,
by mohl zůstat žít
takový život?“
Je to opravdu tak.
„Vlastník je
snadno sveden
k opominutí Dharmy.
Hledá potěšení
všemi možnými prostředky
a brzy necítí sebekázeň.
Následuje ztráta pověsti,
výčitky svědomí
a neštěstí.
Moudří mají pravdu,
když se vyhýbají
vyhledávání potěšení
na úkor
Dharmy.
Co více, opravdu nevím,

jak by život vlastníka
mohl přinést radost,
protože trápení způsobené
vyděláváním a
ochraňováním bohatství
nikdy nekončí.
Vlastník je také
v neustálém nebezpečí,
že bude zabit, unesen nebo
v pozornosti různých
teroristů.
Dokonce ani král už není
uspokojován bohatstvím,
jako oceán, který je
naplňován deštěm.
Jak může existovat
štěstí, když
Neustále toužíte
po viditelných věcech
více než
po vnitřní dokonalosti?
Je jednodušší
vyléčit ránu tím,
že do ní nasypete sůl.“
Rozumíte?
Život vlastníka
je vždy utrpení.
A čím více se snažíte
dosáhnout v tom štěstí,
tím více ztrácíte.
Je to jako, že už
jste zraněn a neustále
se léčíte
solí.
Jenom je to stále
bolestivější.
To tím myslel.
„Materiální prosperita
činí bohaté
arogantními.
Vznešený původ je činí
pyšnými.“
Proto se k nim nemůžete
přiblížit.
jsou příliš dobří na to,
aby si byli blízcí s kýmkoli.
Zůstávají sami, i když
duchovně praktikují,
nebo sedí u nohou
Mistra a žádají

instrukce
k osvětlení.
Je to velice těžké.
„Materiální prosperita
činí bohaté
arogantními.
Vznešený původ je činí
pyšnými.
Síla je činí
nestydatými.
Jejich zloba vzniká
na základě nejmenší příčiny.
Jejich neúspěch přináší
nejhlubší odmítnutí,
tak kde je čas pro jejich
ztišení?“
Snažil se to ukázat.
A je to pravda.
„Proto pane,
nemluvte proti
mému rozhodnutí.
Dům je domov pro příliš
velké utrpení.
Pronásledování řadou
arogance, pýchy
a zaslepení.
To ničí možnost
šťastného ztišení.
Kdo by si vybral
místo
plné neklidu?
Avšak v lese,
v domově těch,
co jsou spokojeni
je mysl
klidná a nestranná.
Takovéto štěstí
nemůže být nalezeno
ani v Shakrově domě.“
Shakra je jeden z bohů
té doby.
Jeden z těch bohů
v nebi, ke kterému
se lidé opravdu snaží
dostat, nazývaný první
v nebi.
„,Takže
pokrytý cáry a závislý
na cizincích,
přeji si být tady.

Jak bych si mohl přát
štěstí, které je
pošpiněné špatnostmi?
Je to jako jídlo
otrávené jedem.
Tady jsem obdržel
hluboký vhled
do opravdového srdce bytí.“
Avšak,
takováto přesvědčivá slova
zapůsobila
na otcova přítele.
Prokazujíc úctu
této velké bytosti,
pokorně mu nabídl,
co mohl, co
nesl s sebou.
Z tohoto příběhu
můžeme vidět, jak ten,
kdo si opravdově přeje
prospěš sám sobě,
opustí stav
vlastníka, protože
rozumí tomu, jak velký je
konflikt mezi tímto
postavením a Dharmou
a ztišením.
Toto vysvětlení
je také důležité,
když diskutujeme o ctnosti
nepřipoutanosti, neboť
ukazuje, jak ti, co jednou
ochutnali radost
nepřipoutanosti,
nevrátí se zpátky
k potěšením světa.“
Šťastný chlapec.
Tak to je,
příběh končí.
Děkuji za poslušání.
Děkujeme, Mistryně.